

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

2014/2015

ČERVEN

Ahoj, léto!

Druhé patro z očí do očí

Výlety si užíváme

Co si zasloužím za vysvědčení?

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012

Žijeme ve škole...

Akce na konci roku

- 19.5. jsme se fotografovali
- 25.5. vyrazila 1.AB na školní výlet k hasičům do Prahy
- 26.5. proběhlo ve škole sportovní soutěžení Hejtmánův pohár
- 27.5. jela na výlet na zámek Berchtold 1.C
- 27.5. výletovala v Praze také 8.AB (muzikál Smolíčkovi a Neviditelná výstava)
- 28.5. končilo plavání 2.B a 3.B
- 29.5. proběhlo krajské kolo Mladých zdravotníků, do kterého se probojovala i naše školní hlídka
- 1.6.-5.6. proběhly Kolínské sportovní dny
- 1.6. dorazili lektoři z Adry na odložený program pro 1. třídy a 3.A
- 3.6. končilo plavání pro 1.AB
- 4.6. jela na výlet na Staré Hrady 3.B a 5. třída
- 5.6.-7.6. navštívila naši redakci spřátelená redakce Druhého patra z Frenštátu pod Radhoštěm
- 8.6. proběhla soutěž ve florbale v Říčanech (pro 1. stupeň)
- 8.6. proběhl pořad pro 1. stupeň Mléko do škol s Bobíkem
- 9.6. jely na výlet do IQ Landia Liberec 6. a 7. třída
- 11.6. proběhl výlet na Staré Hrady- 2. a 4. třída
- 15.6. se konal hudební pořad ke Dni dětí
- 15.-19-6. na ozdravný pobyt v přírodě na Benecku vyrazila 1.AB
- 16.-17.6. výletovala v oblasti Plzně 9.AB
- 17.6. proběhl v 4.AB pořad o třídění odpadů (firma Nykos)
- 18. 6. jela 3.A na výlet do Loučně
- 22.6. se konal turnaj ve florbale- dívky
- 22.6 proběhla pedagogická rada
- 22.6. se konala také schůzka pro rodiče

budoucích prvňáčků- od 17 hodin
25.6. je tradiční školní sportovní den
26.6. slavnostně ukončíme školní rok,
9.A v 9.15 a 9.B v 9.30 také na MěÚ
29. a 30.6. je ředitelské volno z důvodů
stavebních úprav ve školní jídelně
20.-24.6. proběhne příměstský tábor
A MÁME PRÁZDNINY!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
**Na fotu si připomínáme 600 let od
upálení M.Jana Husa, jsme s 2.
patrem v sedlecké katedrále a
zahříváme se na Hejtmánově poháru**

Žijeme ve škole...

Výsledky našich sportovců na KOLÍNSKÝCH SPORTOVNÍCH DNECH 2015

Aerobic (90 závodnic a závodníků)

1. místo Tereza Strejčková

8. místo Šárka Havlinová)

Sportovní střelba

1. místo Lukáš Novotný

Cyklistika (33 účastníků)

2. místo Jan Jírů

Atletika

3 medaile získal Šimon Kratochvíl v kategorii

4.-5. třída v disciplínách atletického čtyřboje, zároveň tým získal zlatou medaili v celkovém hodnocení

V kategorii dívek 6.-7. třída si vedla skvěle Bára Pavelková v hodu míčkem (4. místo) a Diana Šmigelská ve skoku vysokém (4. místo).

Kategorie 8.-9. třída chlapci: Ondřej Urbánek v běhu na 800 m (6. místo)

Florbal

Chlapci 8.-9. třída 5. místo celkově

4.-5. třída 5. místo ve skupině

Stolní tenis

5.-8. místo ve čtyřhře dvojice Kocura-Vaisová

5.-8. místo ve čtyřhře dvojice Šourek-Nedavašková

5.-8. místo dívky 8.-9. třída Gabriela Kočová

Celkově naše škola na

letošních Kolínských sportovních dnech obsadila 16. místo.

Všem reprezentantům děkujeme!

Na fotu Šimon Kratochvíl, Tereza Strejčková

Tak jsme to doskákali a doběhli do cíle

Od 1.6 do 5.6 probíhaly kolínské sportovní dny. Já (Bára P.) jsem závodila v běhu na 800 metrů a v hodu kriketovým míčkem, také Anička Korousová skákala do písku i do výšky. Bylo velmi zajímavé se koukat, jak její dlouhé nohy ční nad její hlavou. Atmosféra nebyla zrovna příjemná. Každé dítě chtělo vyhrát a každý proto udělal všechno. Já a Dia Šmigelská jsme se umístili na čtvrtém místě. Anička si udělala svůj rekord ve skoku do písku. Kluci se na bednách sice neumístili, ale vedli si moc dobře. Nakonec jsme všichni doběhli (doplazili) a doskákali do cíle.

Bára a Anička Korousová

Učitelka: "Tak si někoho vyvoláme!" Z třídy se ozve: "Například Satana!"

Před písečkou: "Doufám, že nikoho neuvidím opisovat."

Z prostřední řady se ozve: "Taky doufáme."

Žijeme ve škole...

Na kole v Kolíně

V pátek 5.6. se jel závod horských kol v Kolíně na Kmochově ostrově. Okruh nebyl moc fyzicky náročný, spíše technicky, protože bylo několik dní sucho a v zatáčkách byl písek, který měl srovnat nerovnosti a usnadnit jízdu, ale spíše jízdu ztížil než ulehčil. Trať jsem si několikrát projel a šel si odpočinout, abych nabral síly. Po odjetí mladších kategorií jsme přišli na řadu my. Organizátoři to měli letos propracovanější, lídři z jednotlivých škol se postavili do první řady. V duchu jsem si říkal: Jeď za nejlepším a na konci ho předjed! Hned po startu se vyrazilo na maximum, mně se podařilo odstartovat celkem dobře, zařadil jsem se na 2. pozici. Byl jsem udiven tempem a měl jsem co dělat, abych ho udržel. Dokonce jsme předstihli předjezdce a část závodníků o celé kolo. Celý závod jsem jel za prvním, ale to, že jsem nepočítal kola, mě stálo první místo. Všichni jeli výborně. Na příští ročník se musím naučit počítat kola a ještě natrénovat, ale myslím, že druhé místo je taky celkem úspěch.

Text Honza Jírů a autor na stupni vítězů vlevo

V úterý 26. 5. se uskutečnil sportovní den, velké vyvrcholení akce Hejtmanův pohár.

Již od března jsme se snažili při hodinách TV zlepšovat své časy a výkony na této unifikované opičí dráze.

Před samotnou akcí proběhlo rozcvičení všech účastníků, kterých bylo rovných sto, na atletickém ovále před halou. Malí i velcí, chlapečci i dívky, rozdělili jsme se do dvojic a začalo zahřívání svalů a někdy i příprava hlasivek na budoucí povzbuzování. A jak to nakonec dopadlo, kdo dostal medaile a ocenění, se dozvíte níže v přehledu vítězů:

1. kategorie - mladší dívky

1. místo – Alexandra Rock
2. místo – Petra Pavelková
3. místo – Jana Štullerová

2. kategorie - mladší chlapečci

1. místo – Šimon Kratochvíl
2. místo – Denis Kovařík
3. místo – Matyáš Chlad

3. kategorie - starší dívky

1. místo – Barbora Pavelková
2. místo – Anna Korousová
3. místo – Gabriela Kočová

4. kategorie - starší chlapečci

1. místo – Patrik Čadil
2. místo – Ondřej Richter
3. místo – Miloslav Silbernágl

Foto: organizátoři Hejtmanova poháru

<http://www.aascr.cz/zaci-zs-kourim-nadsene-sportovali-na-opici-draze/>

Žák: "Pane učiteli, zapomněl jsem si žákovskou." Učitel: "To už je potřetí. Dej mi ji na stůl, napíšu ti do ní poznámku!"

Žijeme ve škole...

Turistický kroužek končí a my jsme povyrostli

Jsou to již čtyři roky, kdy začal fungovat turistický kroužek na zdejší škole pod vedením pí uč. Jírů a Šustové.

První akce se uskutečnila 23. 9. 2011. Cílem byl vrch Vysoká u obce Suchdol s nadmořskou výškou 471 m s rozhlednou. Účastníků bylo osm, nejvíce za 6. tříd. V současné době se akcí

zúčastňuje 10 až 15 žáků, převážně čtvrtáci a devátáci. Co umíme? Pohybovat se v přírodě podle turistických značek, slušně se chovat v přírodě, v dopravních prostředcích i při exkurzích, kupovat si jízdenku, orientovat se na mapách, umíme si objednávat občerstvení, vzájemně si pomáhat, být k sobě tolerantní.

Každý měsíc se konala 1 akce.

Poznali jsme Kosteletsko, Říčansko, Kutnohorsko, Poděbradsko a Kouřimsko. Navštívili jsme muzea-Říčany – geologický vývoj ČR, Poděbrady – hračky z proutí, dřeva a látek. Viděli jsme kamenolomy Louňovice, Žernovka, pískovnu v Zárybníku, rybníky na Vyžlovce, v Jevanech, v Zásrukách, u Kutné Hory, kolem Kouřimi, u Kolína, prohlédli jsme si Bauerovu vilu v Libořicích, tvrz v Hradeníně, zbytky kláštera v Klášterní Skalici. Prošli jsme Štítarským údolím, Voděradskými bučinami, křížem krážem lesy kolem Kostelce n. Černými lesy, putovali jsme podél Vrchlice (Kutná Hora), podél Labe (Kolín), podél Šembery (Kozojedy), hráli jsme kuželky, vyráběli svíčky v Šestajovicích. Oblíbené byly akce zakončené občerstvením pizzou na Vyžlovce nebo v Kostelci. Vždy jsme věděli, kolik km ujdeme – krokoměr nezahlánil. Každoročně jsme končili na bobové dráze v Kutné Hoře. **Nejdelsí trasa** (11 km) byla z Kostelce do Kouřimi, trvala 2,5 h. **Nejvíce dopravních prostředků** jsme užívali při návštěvě svíčkárny v Šestajovicích – autobus, vlak, pěšky. **Nejvyšší navštívené místo** byla rozhledna Vysoká. **Nejoblíbenější akce** byla bobová dráha v Kutné Hoře.

Za turistický kroužek Dana Šustová, foto z první a poslední akce

Žijeme ve škole...

ruku dusík, tak celá ruka zmrzne a člověk nic neucítí. Nebo jsme také mohli určovat počasí a zavřít se do bubliny z jaru. Dozvěděli jsme něco dalšího o živelných pohromách, vesmíru, nebo jak to vypadá uvnitř a na povrchu lidského těla. Celý výlet jsme si užili a rozhodně jsme se dozvěděli něco víc.

Bára

Tak jsme o něco moudřejší

Šestky a sedmičky byly 9.6. na výletě v QI Landii v Liberci.

Celá budova měla 4 patra a každé bylo zaměřené na něco jiného z oblasti fyziky, chemie, prostě přírodních věd. Také jsme se účastnili show, kde se prováděly různé chemické pokusy, např. jak použít flašku jako raketu, nebo že když se naleje na

Devátáci v Plzni

Ve dnech 16. 6. a 17. 6. 2015 se uskutečnil výlet devátých tříd do Plzně „města kultury“, čtvrtého nejlidnatějšího města ČR. Navštívili jsme Muzeum loutek, Muzeum strašidel a Techmáníi. Uskutečnili jsme exkurzi do Pivovaru Prazdroj (bez ochutnávky). Výlet jsme zakončili v ZOO. Nocovali jsme v kempu Keramika u vodní nádrže Hracholusky (15 km od Plzně). Vrátili jsme se nezranění, ale unavení po probdělé noci.

Text a foto D. Šustová

Žijeme ve škole...

S Bobíkem byla legrace

Ve škole proběhlo představení pro děti -road show k projektu "Mléko do škol", které žáky nadchlo díky moderátorovi, neboť dokázal publikum vtáhnout do děje. Masky ježka, pejska a Bobíka žáky zaujaly a ihned si je oblíbili. Postava pracovníka děti rovněž pobavila. Díky aktivitám, které si pro ně pořadatelé připravili a kterých se mohli i osobně žáci účastnit, bylo představení živé. Zapojili se všichni žáci. Někteří Děti soutěžily, jiní své kamarády povzbuzovali.

Adel a Pěta o programu napsali: Všichni víme, že nás navštívil Bobík a jeho přátelé- ježeček a pejsek, byl tam i doktor, který nás vlastně celým programem provázel. Zkusili jsme si Bobíkův taneček a taky jsme si zkusili zachránit pana zvukaře. Myslíme si, že program byl pro menší děti, ale ti starší se zasmáli u tanečku, takže to zas taková nuda nebyla.

Dárek ke dni dětí

Jako dárek ke dni dětí jsme od školy dostali pořad o vývoji moderní populární hudby, který se konal dne 15.6.2015.

Šlo o přednášku o hudebních žánrech pop, reggae, blues a hip hop. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí o zpěvácích, kapelách a hudbě jako takové. Poslechli jsme si i řadu ukázek ze známých písní a vyposlechli své názory a nápady. Mohli jsme se na cokoli zeptat. Byl to pěkný dárek od školy a rozhodně příjemnější dne. A jestli nic jiného, alespoň jsme přišli o hodinu přírodopisu! :D

Honza a Marek

Co se mi líbilo?

Historie hip hopu. Kačka 7.A

Překvapilo mě, že nejvíc se prodalo CD Šmoulové, prodalo se jich půl milionu! Kryštof 7.A

Na přednášce se mi líbily jamajské typy hudby. Vojta 7.A

Líbilo se mi, že oba vystupující uměli dobře zpívat, že pop pochází hodně z Jamajky a že se nejvíc prodalo Šmoulů. Matěj 7.A

Žijeme ve škole...

Druhé patro z očí do očí

Být ve škole od pondělí do pátku je opravdu šílené. Taky počítáte každický den do víkendu? Já jo. Ale 6. a 7. 6. (což byla sobota a neděle) jsem zůstala ve škole!

To z jediného důvodu, abych se seznámila se spřátelenými redaktory Druhého patra z Frenštátu pod Radhoštěm, byli to tři holky, jeden kluk a jeden pan učitel. To, že jsme jim šli naproti na vlakové nádraží a oni tam nebyli a

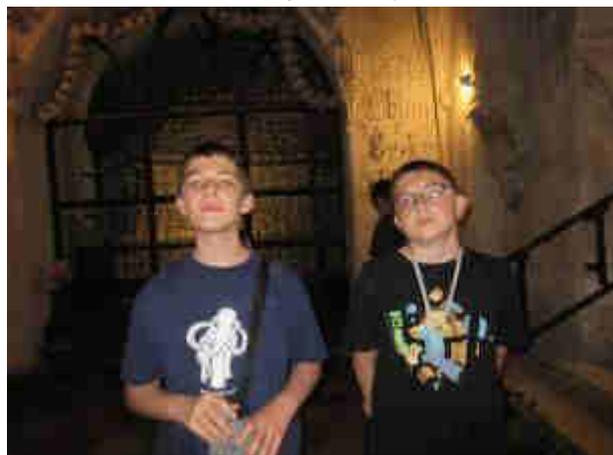
že jsme je naháněli při 30 stupňovém vedru po Kouřimi, přeskočím (ujel jim vlak!). Stejně jako seznamovací hru pro prvňáčky, u které jsme se nakonec smáli jako pacienti v Bohnicích. Bivakovali jsme ve třídě výtvarky.

Začnu až prohlídkou Kouřimi. Opravdu nejsem milovnice dlouhých procházek, ale tato bylo fajn. Seznámili jsme se a ukázali jsme jim zdejší památky. Když jsme se vrátili, dali jsme si buřty velké jako vepřík, z kterého byly udělané. Za tmy jsme jim připravili po škole bojovku. Pravda je taková, že se vůbec nebáli, asi proto, že byli velcí a všude svítily svíčky. Po pohádce na dobrou noc a „vyspání“ jsme jeli do Kutné Hory. V autobuse mi začalo být teplo. Ale když jsme vylezli ven, čekalo nás peklo, to doslova. Vedro bylo opravdu neuvěřitelné. Ochladili jsme se, až když jsme vešli do katedrály Panny Marie v Sedlci. Tam už byla příjemná zima a krásné obrazy, animovaný filmeček o historii Kutné Hory a procházka po stropě bočních lodí. Dost se nám líbila kostnice, o které píšu na jiném místě, ale rozhodně se nám nejvíce (ne)líbila anorektička před ní, která byla jenom kost, kůže a žíly. Řeknu vám, že je na sto procent lepší být holka „krev a mlíko“! Spálení, utahání a totálně zpocení jsme se dokopali po obědě do chrámu sv. Barbory. Byl krásný! Po těchto zážitcích jsme vyrazili zpátky do školy. V autobuse jsem si zdřímla. S úsměvem mě probudila paní učitelka Bílková. Myslela jsem si, že nám zastaví v Kouřimi. Hořce jsem se spletla. Zastavili nám v Žďánicích U Jánů, pět kilometrů od Kouřimi. V sobotu jsme neměli spoj. Tak to bylo fakt moc, ale musela jsem jít. Takže jsem vypadala, jako bych dostala do hlavy basebalovou pálkou. Nakonec jsme dorazili do školy s pocitem vítězství. Největší vítězství ale bylo vidět paní učitelku Bílkovou naprosto hotovou. ☺ Když jsme se zregenerovali, vymysleli jsme si procházku na Kouřimskou muzejní noc, která se Frenštátským (i nám) líbila moc. Na konci víkendu nám pan učitel řekl, abychom k nim brzy přijeli. To jsem se začala hystericky smát. Všichni na mě koukali jako na mentála. Ale neříkejte, že byste jeli do hor za někým, kdo vás chce utahat k smrti a navíc je křížený s kamzíkem a kolibříkem dohromady. Takže mě tam opravdu neuvidí (si myslí Tereza dnes ☺). Jinak to byl opravdu skvělý víkend, těším se na další spolupráci s nimi.

Text Švarcka

Brr, Kostnice

Součástí pobytu redaktorů z Frenštátu bylo provést je po zajímavostech Kutné Hory. Nemohli jsme vynechat pochopitelně unikátní Kostnici.

Žijeme ve škole...

Schwarzenbergové jsou sadisti

Někdo má znak svého rodu namalovaný na plátnu nebo dřevu, ale Schwarzenbergové nešetří. Jeden z nejznámějších rodů v ČR skrývá děsivé tajemství. Jakoby nestačilo, že v jejich původním erbů havran vyklovává neznámému Turkovi oči, jejich erb má ještě jednu podobu.

Dne 6.6. se náš časopis vydal do Kutné Hory, kde jsme si nemohli odpustit návštěvu tamní Kostnice. Zde došlo k hroznému zjištění. Schwarzenbergové využili ve středověku morové rány a nechali si udělat erb z lidských kostí. Kostí byly přitom vybrány z hrobů nevinných poddaných Nechceme ale poukazovat pouze na tento sadistický šlechtický rod. V celé kutnohorské Kostnici je na 9 000 lidských kostí! Pokud pomineme tento fakt, máme i další výhrady. Například – proč tu tak lpí na oplocení pyramid z kostí, když jiné lebky jsou vystavovány bez jakékoliv ochrany a dovolí, aby je někdo popsal propiskou. Myslíme, že toto přesně poukazuje na nespravedlnost tohoto světa. Jak mohli lidé dopustit takové zacházení s lidskými ostatky? A co když si někdo v okolí bude chtít také udělat kostnici? Máme se snad bát i o své kosti!!!

Marek (Puzzlík) Kristýna(2.patro)

Říká vám něco Kostnice?

Ne? Tak to buďte rádi!!! Je to hnus... Jdete se podívat na kosti lidí a ještě si za to platíte, je tam zima a navíc, pokud si chcete sáhnout na některou z kostí, zasáhne vás elektrický proud a všechno kolem vás začne houkat...

Zaměříte se na jednu z lebek a zdá se vám, jako by vás pozorovala. Je jich tam okolo 9000 a na všechny sedá prach. Při návštěvě nás nejvíce ovšem baví turisté Asiati, kteří si užívají to, že si jak zběsilí fotí ostatky, ani netuší koho. Tomu teda říkáme úcta. Musíme ale uznat, že lustr, ten se nám líbil... jen škoda, že nesvítil :D. No, co dodat, když jsme vyšli z Kostnice, byla nám byla zima, a tak jsme to završily ještě zmrzlinou!

Kamila (Puzzlík) a Janča (2. patro)

Jak se asi cítí nebožtíci v Kostnici

Kostnice nás fakt zaujala.

Vybuďovala se kvůli morovým ranám, protože neměli lidi kam dát (jako ty zemřelé). Fungovalo to tak, že lidi, kteří byli pohřbeni na hřbitově dlouho, tak byli jednoduše vyndáni z jejich hrobu a přendáni právě do Kostnice, kde je uctěna docela podivně jejich „památká“. Asi se ptáš, proč jsem napsala slovo památka v uvozovkách. Jednoduše proto, protože to vůbec není žádné uctění! Umíš si představit, že tě vykopnou z tvého vlastního hrobečku, který si poctivě zahříváš nějakých x let, a pak si přijde nějaký Santini, hodí tě na hromadu s dalšími 8999 mrtvolkami, kde se mačkáš? Možná dokonce vychytáš místočko úplně vespod. No musíš uznat, že představa je to tedy opravdu hrozná. Největší perličky ale teprve přicházejí. Například- každý turista si tě vyfotí, i když třeba vůbec nejsi fotogenický typ nebo jsi třeba rasista, kterému pod nos chodí samí černoši, Vietnamci, Japonci. To je k naštvání co? Taky si nedokážu představit, jaké to je, když by nad hlavou pípál alarm, který se spustí, jakmile se nějaký turista dotkne kovové mříže, co živé dělí od zemřelých. Nepředstavitelné! Tomu říkají odpočinek? Doufám, že takhle jednou neskončím! **Švarcka**

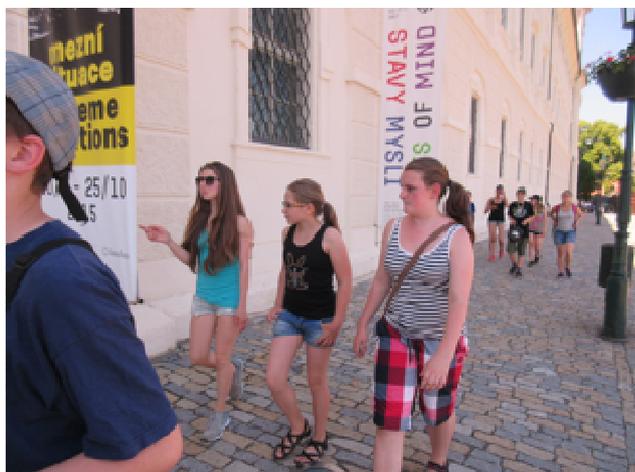
Žijeme ve škole...

Nejoriginálnější reportáž z Kostnice

Viděli jsme mnoooooooooooooooooooooooho kostí, které byly seskládány do pyramidy. Kostí bylo 9000. Proč to postavili? Jelikož potřebovali vyčistit hroby pro nové nebožtíky.

Nehete (ten to shrnul jasně)

Fotoreportáž z kamádského víkendu-

Tři princezny z Frenštátu

To jsou oni! Druhé patro naživo

Kouřimská strašidla

S Barborou za zády

Žijeme ve škole...

„Kutnohorské pověsti“

Jak vzbouřenci vtrhli do Kutné Hory

Když husité srovnali se zemí klášter v Klášterní Skalici, začali se stahovat do okolí Kutné Hory.

Kutnohorští obyvatelé se obávali, že bude město srovnáno se zemí. Podle kroniky vtrhli husité do Kutné Hory 22.5.1309. Jak se to stalo? Ohromné bohatství mají kutnohorští z dolu Osel, nejhlubšího dolu v tehdejší střední Evropě. Velké bohatství láká obrovské množství pašeráků a zlodějů, kteří pomáhají husitům. Vymýšlejí, jak se do města dostat. Vtrhnou do města ze severu. Vyplení Kaňk. Ve dnech 28.-29.5. plení Sedlec. V Sedlci žije Alfréd. Jeho rodinu odvedou z domu a Alfréda pošlou do dolu. Má za úkol těžit, avšak neposlechne, vzbouří další horníky a způsobí tím vzpouru. Ta je však, ostatně jako většinou, potlačena a většina horníků je popravena setnutím hlavy nebo ranou do srdce. Jejich těla pak byla shozena do jedné z šachet. Všechny vdovy po svých mužích truchlily a plakaly u vchodu do dolu. Říká se, že jejich slzy naplnily doly vodou a to znemožnilo těžbu. Od té doby se také nad Kutnou Horou vznášejí podivné přízraky, které se objevují u katedrály sv. Barbory, u kostela sv. Jakuba a nad Vlašským dvorem. Zpívají a vypráví obyvatelům Kutné Hory tyto smutné příběhy.

Jonáš a Marek

Pověst o farmáři-horníkovi Alfrédovi

Kdysi dávno žil farmář, který každý den chodil na pole okopávat brambory, mrkev, řepu, jahody. Jednoho dne kopl a zlomila se mu motyka. Byl velmi naštvaný, protože to byla motyka poslední módy, ale poté zjistil, že kopl do stříbrného prutu. Byl velmi šťastný a říkal si: „Jsem bohatý“. A tehdy si řekl, že dá výpověď a bude z něho horník.

Matěj, Filip (Puzzlík), Karel (Druhé patro)

budově byl král draků. Měl tři dcery. První prohlídka skončila a my jsme mohli jít zpátky na nádvoří čekat na druhou. Po chvíli přišla průvodkyně čarodějnice, která nás začala učit létat na koštěti. Museli jsme uletět (uběhnout) dvě kolečka okolo nádvoří. Pak nás vzala průvodkyně čarodějnice na půdu za svou čarodějnickou rodinou. Bylo tam i hodně skřítků. Výlet to byl poučný, zábavný a hlavně pohádkový! **Text a foto Saša**

Jaké to bylo na Starých Hradech?

Naše 5 tř. se vydala na hrad Staré Hrady. Konečně jsme se dočkali a mohli jsme dovnitř, kde byla výstava draků, ale bylo to krásné :-). Někteří draci byli i strašidelní a oškliví. Potom jsme šli do obchodu cukrovinek, které byly plastové. To bychom si vylámali zuby! V druhé

Žijeme ve škole...

Návštěva u hasičů

Žáci 1.A a 1.B navštívili v pondělí 25.5. hasičskou stanici v Praze Krči.

Zde se seznámili s prací hasičů. Děti si prohlédly auta, různé přístroje a pomůcky.

Některé činnosti hasičů si samy vyzkoušely, nejvíce se jim samozřejmě líbilo stříkání z hadice. Viděly také prádelnu a sušárnu na hadice. Počasí nám přálo, výlet se nám líbil.

Začarovaná knihovna

Žáci tříd 1.A a 1.B byli v pátek 29.5. vysvobodit zdejší knihovnu.

Aby se jim to podařilo, museli splnit několik úkolů. Nejdříve sestavovali

sestavovali

správné

dvojice pohádkových postav, následně je čekal jazykolam, doplňování chybějících písmenek do slov a na závěr každý žák přečetl zadaný úryvek z knihy. Poněvadž se všem dětem podařilo úkoly splnit, byly pasovány na čtenáře. Domů si všichni odnášeli nejen dobrý pocit, že zachránili knihovnu, ale také spoustu dárků.

Jana Štullerová, Blanka Kombercová

1.A a B strávila týden v přírodě na Benecku

V pondělí jsme se vydali, plni očekávání, na ozdravný pobyt v přírodě do hotelu Kubát v Benecku.

Přivítalo nás krásné počasí, a tak jsme se hned vydali na průzkum okolí.

Po výborném obědě a ubytování jsme absolvovali Luftáckou stezku, kde jsme plnili různé úkoly

V úterý následoval výšlap na rozhlednu Žalý, odkud se nám naskytl krásný výhled na celé Krkonoše.

Středeční dopoledne jsme strávili sportováním na hřišti. Odpoledne následovala návštěva farmy Hucul na Janově hoře.

Přestože nám ve čtvrtek počasí moc nepřálo, i tak jsme došli do zdejší ŽOO.

Odpoledne jsme stavěli domečky pro lesní skřítky. Při zpáteční cestě jsme hledali na vytyčené trase obrázky s pohádkovými postavami.

Hledání bylo zkomplikované mlhavým počasím. Celý pobyt vyvrcholil předáváním diplomů a hrami.

Po vítězném boji s balením kufrů nás čekala poslední snídaně, po které následovala cesta domů.

Věříme, že tento pobyt nebyl náš poslední.

Ozdravnému pobytu zdar!

B. Kombercová a J. Štullerová

Zajímáme se o svět okolo...

Terka Strejčková opět zabodovala!

Stala se totiž I. vicemiss Aerobik & Dance ČR

30.května se v Praze v hotelu Olšanka uskutečnilo finále Miss Aerobik & Dance ČR, do kterého po předchozích regionálních a semifinálových kolech postoupila i Terka Strejčková z naší 6.A.

Celé to začalo už na podzim loňského roku, kdy Terka vyrazila se svou maminkou do Kutné Hory na regionální postupové kolo. Tam za dohledu odborné poroty odcvičila povinné cvičení dle lektorky, a nejen že byla vybrána mezi 30 postupujících semifinalistek, stala se také I. vicemiss Aerobik pro Středočeský kraj.

7.února proběhlo v Praze semifinálové kolo, kam se sjely semifinalistky z celé republiky, aby bojovaly o 10 finálových míst.

Tehdy se soutěžilo ve třech disciplínách a to ve cvičení aerobiku, člunkovém běhu a rozhovoru s moderátorem. Terka uspěla ve všech disciplínách, ve člunkovém běhu dokázala porazit všechny své soupeřky, a tak postoupila mezi 10 postupujících dívek do finále.

V březnu, měsíc po semifinále, se Terka účastnila prvního společného soustředění, kde se učila nejen chodit jako Miss, ale i správně mluvit a připravovat se na finálový galavečer. Tato soustředění absolvovala naše finalistka celkem tři, naučila se společným choreografiím, vlastní volné disciplíně a jiným dovednostem.

Den před finálovým večerem odvezli Terku rodiče do Prahy, kde už zůstala s celým organizačním štábem do onoho dne D a účastnila se povinné generálky.

Jelikož vše mělo proběhnout za přítomnosti Tv kamer, byla děvčata svěřena do péče kadeřnic, vizážistek apod.

Celým finálovým večerem provázela známá moderátorka Eva Decastelo a Michal Zima, v porotě

zasedli osobnosti českého showbyznysu a sportu. Finalistky měly opět tři disciplíny - cvičení aerobiku a zumbi, volná disciplína, rozhovor s moderátory a proměna ve společenských sátech.

Pak už zbývalo jen vyhlásit tři nejkrásnější dívky českého aerobiku a odměnit jejich dlouhou a náročnou cestu soutěží.

A Terka Strejčková se stala I. vicemiss Aerobik & Dance ČR pro rok 2014/2015 a k cennému titulu získala

korunku, šerpu, kytici, broušenou vázu z poděbradských skláren, poukaz na 4 lekce baletu, skákací boty Kango, sportovní kolekci oblečení, sportovní fitness vybavení, podkolenky Opium, šperky Swarovski, produkty zdr.výživy, kosmetické výrobky a spoustu dalších cen! Z celé soutěže si ale hlavně odnesla spoustu krásných zážitků s partou bezva holek, které se během soutěže staly jejími kamarádkami. **M. Bílková**

Zajímáme se o svět okolo...

První voda a koupání ve studené řece

Sokolové z Libeňské sokolovny se rozhodli, že naše skautíky pozvou na vodu. Můj taťka (jakožto vedoucí skautů) odepsal kladně. Samozřejmě bychom to nebyly my, kdybychom se tam -já a Kamča -nenacpaly. 29.5. jsme všichni sešli u náměstí. Jela dvě auta- můj taťka se skautským autem vezl skauty a druhé auto řídil můj strejda (člen sokolů). Když už jsme byli všichni, zjistili jsme, že Kamča opět chybí. Po

dvou hodinách konečně přijela! My dvě jsme jely v autě s mým strejdou a musím říct, že to byla fakt sranda a krásně jsme si zazpívaly s rádiem. Když jsme dorazili, tak strejda doslova od nás z auta utekl :D. Kdo všechno jel? Kojot (můj taťka), Motýl (Honza Bělohávek) a MončaŠvorbová, Mojito (Dan Šobotník) Helpík (Martin Fiala) a Katka, Kapy+Gepík+Janetka (Vinšovi), Jambor (můj strejda) a my dvě (Lucy a Kamča). V pátek večer byl táborák a grilovačka. Přespali jsme v kempu a ráno přijeli sokolíci. Nalodili jsme se a vypluli. Já jela s Katkou a Kamča se Sekáčkem (sokol). Po každých pěti kilometrech byla krátká pauza. Po deseti kilometrech se cvaknul můj táta s Mojitem, takže jsme se mohli potřhat smíchy. Potom vyhlásil válku, která trvala až do cíle. Další pauza v 12. kilometru. Už jsem se naučila řídit loď, a tak jsme se vyměnili. Kamča v neděli měla svátek, takže jsme toho využili a pořádně ji vykoupali..... Když spadla do vody, lekli jsme se, že už nevyplave, ale najednou z vesty vykoukla jak želva. No pak nastala ta horší část- snažila se dostat na loď a málem mě vyklopila. Bylo docela vtipné ji pozorovat, jak se našťavaně a vyčerpaně sápe na loď. Na jedné zastávce na svačinu nás můj taťka převrátil, když jsme vystupovaly. Také nám nechal uplavat loď, takže když jsme skoro uschly, musely jsme zase do studené vody. Spolu jsme si sjeli několik jezů a vždycky to schytala Kamča. Ke konci jsme už moc nemohly, ale do cíle jsme úplně hotové dojely! V létě jedeme znova!

Kamča a Lucka

Den otevřených dveří v TPCA

S tátou a dědou jsme 23.5. jeli na akci v Ovčárnech.

Mohli jsme vidět, jak se vyrábí auta značky Toyota, Citroën, Peugeot. Nejdříve jsme čekali frontu na vstup (*samořejmě*). U vstupu jsme si mohli vybrat levou nebo pravou stranu (my jsme si vybrali pravou - bez videa). Pak jsme autobusem objeli celou továrnu. Továrna byla rozdělena na 4 části - lisovna (lisuje se tam plech), svařovna (svařují se části), lakovna (lakují se auta) a závěrečné montování a testování. Celá prohlídka trvala 1hodinu a 30min a byla úžasná. Výlet se nám moc líbil.

Nehete

**Ptá se otec na třídní schůzce: "Je to pravda, že náš syn mívá originální nápady?"
"Ano," přisvědčuje učitel, "zejména v pravopise!"**

Sedí dva vysokoškoláci v hospodě u piva a ten jeden říká: " Jestli je pravda co říkal děkan, tak mě vyhodí ze školy"

"A co říkal?"

"Že mě vyhodí ze školy!"

Zajímáme se o svět okolo...

Jak Ivové bijem o mříže!

Aby byla Muzejní kouřimská noc atraktivnější, uspořádal divadelní soubor Mrst'a Prst'a dne 6.6.2015 slavnostní divadelní pochod Kouřimí, zakončený malým představením. Měl jsem štěstí a jednu roli jsem si také zahrál!

Pochod začal v parku, kde jsme se jako jednotlivé skupiny procházely v převlecích a náš pan učitel a zakladatel divadelního sboru Mrst'a Prst'a Martin Drahovzal hovořil o historii lidí, Sokola, ostrostřelců a města. Pochod pokračoval po městě a následovalo několik zastávek a malých představení, mezi které patřilo i slavnostní otevření bývalého muzea (dnes radnice), ve kterém jsem, jakožto přítroublý synek pana starosty, nejistě a rozpačitě zarecitoval úryvek z básně od Jana Nerudy Jak Ivové bijem o mříže (Písně kosmické). Nakonec se diváci dostali na dvůr divadelního sálu, kde se odehrálo finální představení o závodu velocipedistů (velociped= dřívější kolo), kde jsem dvěma větami uvedl představení a odstartoval jsem velocipedistům závod. Celkově jsme byli s vystoupením spokojeni, jelikož diváků bylo kolem 120. Těším se, až si příště zahraju byť malou roli se souborem Mrst'a Prst'a.

Honza

Návštěvu v Mirákulu jsme si užili

V neděli jsme dováděli v Mirákulu.

Babička s dědou nás vzali na výlet do zábavního parku v Milovicích. I když už jsme tam jednou byli, znovu jsme si to parádně užili.

Mirákulum je zábavný park pro děti v bývalém vojenském areálu. Najdete tu velký dřevěný hrad, spoustu prolézaček, opičích drah, tajemných chodeb a dalších atrakcí pro malé a velké návštěvníky. Park je rozlehlý, můžete se vozit vláčkem, nebo chodit po svých.

U vstupu jsme si dali oběd a potom vešli do areálu.

První, co brášku Ondru zaujalo, byly tunely. Musel jsem tam lézt po čtyřech. Jeden z kluků běhal po hlavním tunelu a strašil lidi okolo sebe. Křik lidí nás zavedl do vedlejší chodby a tou jsme utekli ven.

Taky jsme prozkoumali celý hrad, ze kterého jsme sjeli dolů tobogánem. Prošli jsme dále lesní naučnou stezku, kde jsme se dozvěděli spoustu zajímavostí, např. jak dlouho se rozkládá odpad. Plechovka se rozloží za 3000 let! A nakonec jsme skákali na nafukovací trampolíně, kde nás děda nutil provádět pády z juda.

Celý výlet jsem si užil, ale nemusel být takový pařák. Příště se chystáme podívat do přilehlého tankodromu a vyzkoušet si jízdu v obrněném transportéru.

Text a foto Jonáš

Ptáme se...

Ptali jsme se Frenštátských na to, jak se jim líbí výlet do 351 km vzdálené Kouřimi.

První odpovídala Janča (Jahodová)- stojí vlevo

1. Co se ti zde líbilo a naopak nelíbilo?

Kouřim se mi líbila všeobecně. Nejvíc mě nadchla divadelní noc.

2. Proč děláš novinářinu?

Do školního časopisu píšu, protože se panu učiteli líbilo, jak píšu, a tak moje práce tiskl do novin a potom mi sám říkal, jaké články by po mě chtěl, a mě to tak nějak chytlo.

3. Chceš se jí věnovat i do budoucna?

O tom jsem ještě neuvažovala, ani nevím, co bych chtěla dělat zítra, natož v budoucnu:D

4. Jak ses tady v Kouřimi bavila?

Výlet byl fajn, stejně jako redaktori Puzzlíku a paní učitelka.

5. Víš, že jste přijeli z daleka, stála ta cesta vůbec za to?

Podle mě stálo několik hodin cesty vlakem za to. Konečně jsme poznali redaktory, se kterými spolupracujeme.

6. Co si říkala na redaktory Puzzlíku? Kdo ti přišel nejvíc sympatický?

Nečekala jsem, že Puzzlíci mají tolik redaktorů. Nejvíc se mi zalíbil Marek Čejka, se kterým jsem už kdysi pracovala na jednom článku.

7. Jak se ti líbí náš školní časopis?

Musím uznat, že váš časopis se dost liší od našeho, ale je fajn.

8. Poznala si Kutnou Horu. Máš v plánu se tam ještě někdy vydat?

Pokud náhodou pojedu kolem, tak ano, ale že bych si až z Frenštátu naplánovala výlet do Kutné Hory, to nehrozí.

9. Líbila se ti naše škola?

Popravdě řečeno, ta naše je lepší :D.

10. Jaká ti připadá Kouřim jako město?

Fajn, má bohatou historii a to se mi na Kouřimi líbí.

Ptala se Lucka a Švarcka

Ptáme se...

Kristýna, dívka nejvíc vpravo sdělila:

Co se ti nejvíce líbilo v Kouřimi?

Vaše náměstí, které je velké vzhledem k velikosti vašeho města, myslela jsem si, že bude maličké, ale dozvěděla jsem se, že patří mezi největší v ČR.

Jak se ti líbila naše škola?

Musím uznat, že tu máte hezké obrázky a židličky od žáků.

Která památka se ti tady líbila nejvíce?

Nejvíce mne zaujala vaše zvonice, která má prý obrácené zvony (dovnitř jsme se bohužel nepodívali).

Jaká byla cesta sem?

Kromě toho, že byla příšerná? Dalo se to.

Jak ses do Kouřimi těšila?

Těšila jsem se na nové lidi, poznání nové školy a zároveň jsem se bála, že si tady s nikým nebudu rozumět.

Jak ses dostala k práci v časopisu?

Pan učitel v hodině dějepisu oznámil, že potřebuje, aby někdo z naší třídy udělal rozhovor s novým členem učitelského sboru. Nabídla jsem se a hned druhý den mi pan učitel řekl, že mám jít na poradu Druhého patra (a tím mi oznámil, že jsem nový člen redakce našeho časopisu☺)

Ptal se Marek

Karla-na fotu je zcela poznatelný

- jediného mužského zástupce školní redakce (kromě p. učitele)

zpovídal Amby,

? Co tě zaujalo nejvíc na Kouřim?

! Nejvíce mě zaujala zvonice.

? Líbilo se ti tady?

! Ano, je to tu pěkné.

? Koho sis z Puzzlíku nejvíce oblíbil?

! Asi Marka - je nejvíce kamarádský.

? Co se ti nejvíce líbilov Kutné Hoře?

! Kostnice – líbilo se mi, jak se lidi dotýkali mříží a začalo to pískat.

? Líbil se ti program?

! Ano bylo to promyšlený.

? A co nejvíce?

! Nejvíce se mi líbila stezka odvahy, lekl jsem se u zadního vchodu, kde na mě vybafl Filip (Amby).

Studentky měly napsat esej, která by pojednávala o náboženství, sexu a tajemnu.

Nejkratší práce měla jen jednu větu: "Bože, jsem těhotná, ale s kým?"

Přijde učitel do třídy a povídá: "Dobrý den, má milá kuřátka nebo-li kuřáci a kuřačky."

Přijde žák do houslí, otevře futrál a vytáhne samopal.

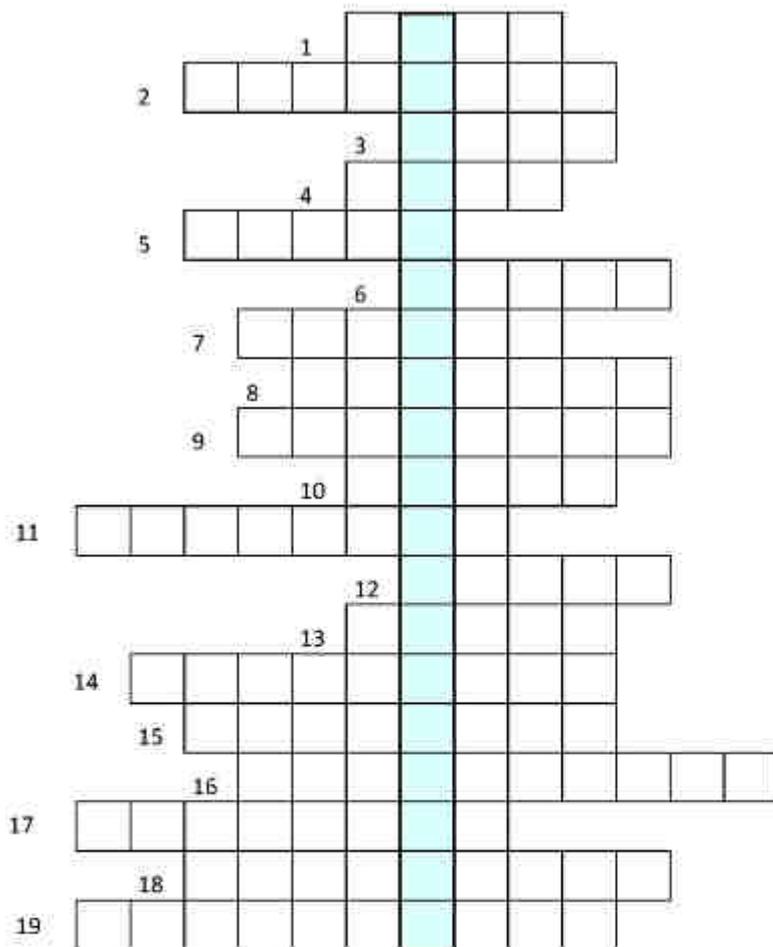
„To má být vtip?" ptá se učitelka, "tomu se mám jako smát?"

"To prosím ne," odpoví žák. "Smát se bude táta. On je v bance s houslema..."

Mluvíme anglicky...

CROSSWORD

1. STAN
2. LIMONÁDA
3. ČERVENEC
4. BAZÉN
5. SLUNEČNO
6. MUŠLE
7. SRPEN
8. STANOVÁNÍ
9. PLAVÁNÍ
10. PLÁŽ
11. POHLEDNICE
12. HOTEL
13. RUČNÍK
14. ŽABKY
15. NANUK
16. HRAD Z PÍSKU
17. ZMRZLINA
18. MEDŮZA
19. SLUNEČNÍ BRÝLE

On our vacation this summer, I saw fireflies for the first time. I didn't know what they were. I thought the mosquitoes were coming after us with flashlights.

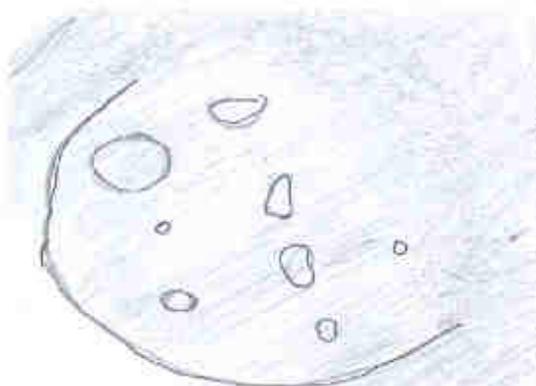
I slept under the stars for the first time this summer. We didn't go camping; we had our roof repaired.

My teacher says that summer vacation is not the time to stop learning. I agree. I stopped learning way before the Christmas break.

Dobytelé...

Dobytelé Měsíce 1969

1. Měsíc - jediné známé přirozené družice Země.
Vzdálenost od země 384 400 Km
Doba oběhu 27 dní Štíří 4 527 miliard let.

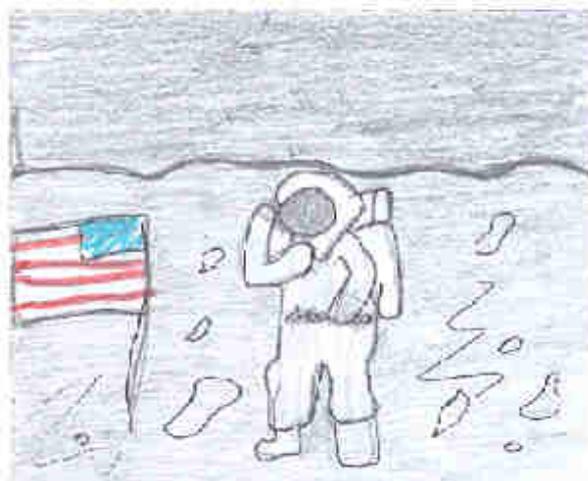
2. Apollo11- Apollo11 16 července 1969, Kennedyho kosmické středisko na Floridě. Start nosné rakety Saturn V s kosmickou lodí

3. Trojice astronautů- velitel Neil Armstrong, Pilot Edwin Buzz Aldrin a druhý pilot Collins

Dne 20. července 1969 se Armstrong a Aldrin v lunárním modulu pustili na povrch a přistáli hladce v moři.

5. O šest hodin později vstoupil Armstrong jako první člověk na povrch Měsíce

Astronauti přistáli 24. července východně na hladině Tichého oceánu u ostrova Wake.

Myslíme si...

Co mi Puzzlík dal (a taky vzal)

V letošním roce končí s prací v Puzzlíku devátáčka Nikola Ambrožová, která už dlouho dělá grafičku časopisu. Ze všech redaktorů má nejsložitější práci- dává dohromady celé číslo. A jak přiznává, nebylo to vždy lehké. Nikole patří velký dík, neboť i její zásluhou časopis vypadá poutavě.

K redaktorům patřím od páté třídy. Tehdy jsem byla do psaní opravdu zažraná, ale později mě to nadšení tak trochu opustilo. Musí se totiž pracovat stále.

Puzzlík mi vzal spoustu volného času a později, když jsem začala s grafikou, přišla jsem i o trpělivost. ©Tvorba časopisu, který stejně většina z vás zahodí nebo roztrhá, se neobejde bez pořádné nálože nadávek, ran do stolu a leckdy to odnese i samotný počítač. Koneckonců- on dělá problémy, záhlaví, zápatí, číslování, ukládání obrázků... a kotvička!!!! Taková kotvička je opravdové zlo. Ze začátku jsem skládáním článků do smyslu dávajícího celku strávila klidně i čtyři hodiny (které jsem mohla využít i jinak než neustálým se vztekáním a třískáním s věcmi okolo sebe. Z toho vyplývá, že jsem přišla i o pár mně blízkých dekorací). Dnes to umím už rychleji.

Ale Puzzlík mi jen nebral.

Díky němu jsem se mohla podívat na zajímavá místa, ulít se z hodin a hlavně poznat spoustu fajn lidí, o kterých bych, nebýt našeho společného zájmu, vůbec nevěděla. Jen těch mnoho rozhovorů se zajímavými lidmi, kterých jsem se účastnila! Svého rozhodnutí přidat se mezi redaktory nelituji a ani dnes bych se nerozhodla jinak. Fakt je, že časopisu si začnete vážit, až když poznáte, kolik je za těmi pár stránkami s textem práce.

Bowtie

Ahoj léto!

Ahoj léto, moc se na tebe těším. Těším se na to, až se potkáme zase u moře. Patrik 9.A

Ahoj léto, tak už uplynulo 10 školních měsíců. A já se na tebe těším jako vždy a doufám, že neutečeš tak rychle jako vždycky, protože léto má každý rád, jelikož užije spoustu zážitků a poznání. A hlavně si odpočine od školy! Lenka 9.A

Ahoj léto. Sbohem školo! Kája 9.A

Léto? O prázdninách budu sedět doma a připravovat se na novou školu. Nikola 9.B

Ahoj léto, už jsem se na tebe moc těšil a nemůžu se tě dočkat. Konečně budou prázdniny. Lád'a 9.A

Ahoj léto, letos jsi výjimečné, protože tohle jsou poslední prázdniny na základní škole. Doufám, že si odpočinu od školy. A že naberu nové síly a odvalu na první rok v nové škole, v novém prostředí. Doufám, že budeš příjemné i nadále. Josef 9.A

Ahoj, léto, potřeboval bych, abys přineslo hodně třešní, jahod a všeho ostatního. Aby se zadařilo počasí na táboře. Aby pořádně svítilo sluníčko a všichni byli spokojení. Jindra 6.B

Ahoj léto. Očekávám od tebe teplo, zmrzlinu a bazén. Marie 9.A

Ahoj léto, už se na tebe těším, protože bude konečně volno, budeme se moci koupat, nebudeme muset chodit dřív spát a nebudeme si muset hlídat čas, protože nebude žádná povinnost jako škola. Už se na tebe fakt těším, škoda, že nejsi delší. Veronika 9.A

Ahoj léto, konečně už jsi tu. Těšila jsem se na tebe celou zimu. Jsem ráda, že nemusíme chodit navlečení a promrzlí. Teď můžu chodit na zmrzlinu a jahody, jsou daleko sladší a lepší než ty v zimě. Kristýna 9.A

Ahoj léto, chci od tebe teplo, těším se, až se všichni sejdeme někde u bazénu a popovídáme si. Andrea 9.A

Ahoj léto, nejsem kdovíjak nadšený, že jsi přišlo. Nejsem zastávce velkých teplot. Ale jsi potřebné, tak ti děkuji. Daniel 9.B

Myslíme si...

Třetáci si myslí

Proč se škola těší na prázdniny:

- protože ji nikdo nebude ničit a bude tady čisto
- protože bude mít klid od dětí
- protože nebude muset vařit a pracovat
- protože si každý musí někdy odpočinout
- protože tady nebude nikdo rvát, zlobit, brečet, dupat, nebudou úrazy a bude ticho
- protože nikdo nebude polívat stěny šťávou
- protože nebude muset zvonit
- protože ji nikdo nebude ničit
- protože bude mít klid od dětí

Co bych si zasloužil za vysvědčení

- jít do cukrárny
- dotykový telefon
- tři dny bez bráchy

- sluchátka s mikrofonem
- skateboard
- 5000 Kč
- týden bez sestry, která mě pořád poučuje a chová se ke mně jako k miminu
- sluchátka s mikrofonem
- oblečení
- notebook
- dovolenou s rodiči
- X box
- papouška
- lego
- traktor Zetor
- štěně
- malý bazének
- koně
- gorilu

Co si zasloužím za vysvědčení???

No to, co si zasloužím ☺ Andrea 9.A

Nějakou dlouhou pěknou knížku nebo alespoň nějaké peníze. Valerie 9.A

Růžovýho slona, jednorožce, hodinky s vodotryskem, modrý z nebe, trpaslíka ze Země Nezemě, kouzelné jablko. A to stačí, protože jsem skromná. Eliška 9.A

Myslím, že tak hrozné nebude a zasloužím si alespoň čokoládu za ty nervy a zato, že jsem to nějak zvládla, tedy snad zvládla. Kristýna 9.A

No záleží na známkách, takže pokud nebudu mít trojky, tak je to dobrý. Nevím ovšem, co dostanu, je to překvapení. Patrik 9.B

Leda tak zatleskat, protože jsem to poslední dobou flákala a měla zdravotní problémy, tak bych chtěla, abych byla zdravá a mohla dělat, co mě baví. Takže bych si zasloužila být zdravá! Lucka 9.B

Celé léto dělat si, co chci. Dominika 9.A

Nic, mám špatný známky. Petr 9.A

Pochvalu, že jsem vůbec prolezla. Kája 9.A

Podle mě by se za vysvědčení nemuselo dostávat nic. Starší děti by měly vědět, že to dělají pro sebe a ne pro rodiče, kteří by jim za to měli něco dávat. Je jasné, že malé děti by asi něco dostat mohly. Je to spíš na rodičích, zda mají pocit, že jsme se celý rok snažili a tak. Já osobně dostanu za vysvědčení něco pokaždé, neříkám, že to není hezké. Ale nemohu říct, co bych si zasloužila. Petra 9.B

Přes papulu. Nic víc si nezasloužím. Marie 9.A

Za vysvědčení si toho moc nepřeju, mám totiž hned i narozeniny, takže se vysvědčení vždycky spláchně s nimi. Přeju si, aby i tohle poslední vysvědčení nebylo tak hrozný a já se za něj nemusela stydět. Lenka 9.A

Za vysvědčení dostanu leda tak pár facek. Nikola 9.B

Za vysvědčení si nezasloužím nic, protože tento rok bude stát za...Budu mít asi jednu čtyřku, tak si zasloužím akorát pár facek. Jindra 6.B

Tak co, Michale, jak dopadlo vysvědčení?" chce vědět maminka.

"To je přece vedlejší, mami, hlavně že jsme zdraví."

Myslíme si...

Kolik máš přátel???

Slovo přátel je v dnešní době téměř všude. Když někomu něco vyprávíme, používáme věty jako např. „byl jsem s kamarády“ „přidal jsem si ho do přátel“. Ale tady se musíme zastavit. S přáteli? Nebo s kamarády? V čem je rozdíl? Nebo jak je to správně? Většina lidí si neuvědomuje, že kamarádů může mít mnoho a mohou být i ti "nejlepší", ale pravý přítel bude s vámi do konce života a moc jich není. Zkuste si třeba zavolat ve 4 hodiny ráno komukoliv z tzv. přátel z Fb, klidně i jen s tím, že se potřebujete s něčím svěřit nebo si jen popovídat. Kolik z nich tu pro vás bude? Kolik z nich si na vás udělá čas? Jen pravý přítel. Téměř každý puberták nebo "náctiletý" má v dnešní době založený účet na některé sociální síti. Někdy to však není jen prostředek ke komunikaci, ale někteří mají Fb jako „sběrnou přátel“. Občas slyším otázku: „Kolik máš přátel na Facebooku?“ Na facebooku můžete mít přátel kolik chcete, ale jaký je ten opravdový? Jak to poznáte, že se mu dá věřit? Nijak. Nejlepší přátelé jsou v reálném životě, myslím si, že nějaké hloupé sociální sítě jsou v tomhle k ničemu. Ten, kdo vás považuje za přítele, tak se vám sám od sebe ozve nebo napíše. Když máte problém, pomůže. Takže, popravdě, kdo z nás si dnes může bez sebemenšího zaváhání říct, že má pár pravých přátel... Přátelství je o tom podporovat toho druhého, ale také o upřímnosti, náklonosti a důvěře.

David Hampl 8.B

Puzzlík 11. ročník

Redakce 2014/2015

Grafička :

Nikola Ambrožová (Bowtie) 9.B

Redaktoři:

Barbora Frýdová (Barča) 9.A,

Tereza Švarcová (Švarcka) 8.A,

Marek Čejka (Marek) 7.A,

Jan Bug (Honza) 7.A,

Kamila Holá (Kamča) 7.A,

Matěj Drahota ((Nehete) 7.A,

Barbora Pavelková (Bára) 7.B,

Tomáš Chlubna (Jonáš) 6.A

Barbora Hykmanová

(Hykmančice) 6.B

Adepti na post redaktora:

Alexandra Rock (Saša),

Adéla Novotná (Adéla),

Petra Pavelková (Péťa),

Filip Ambrož (Amby) z 5. ročníku

Šéfredaktorka:

Marie Bílková

Tisk sborovna ZŠ Miloše Šolleho

Kouřim, náklad 100 výtisků pro žáky

a pedagogy školy. Časopis k nahlédnutí

na městské vývěsce na poště a na

stránkách školy www.zsk.cz

Kamilina sbírka perliček ze 7.A

- Jaká je tato buňka? Živočišná nebo rostlinná? Vodní.
- Jak se jinak nazývá Japonsko? Bojové plemeno.
- Japonské moře je na severu Evropy.
- Kde bydlí Francie?
- Když dáte psovi nažrat, začne vrnět.
- Kdo přeložil bibli? Karel Čapek.
- Ozonová díra nás chrání před sluníčkem.
- Co byste poslali na pomoc dětem do Afriky? Moje špeky.
- Máš tuk na mozku.
- Když píšeme test: Ich bin naštvaná.
- Více než polovina kontinentu patří k bezobratlým oblastem.

Podle toho, co zvířata jedí, je dělíme na: býložravce, masožravce a obojživelníky. (Jako že se živí obojím, ne?)

Malý chlapec stojí v poli a radostně pozoruje rudý obzor.

Kolem jde pocestný a říká: "To je nádhera! Taky Tě tak těší ten západ slunce?"

"To není západ slunce. To hoří škola!"